



PETÍCIÓ ÉS ŐSZINTE MAGYAR SZÓ A ZSIDÓSÁGHOZ

1946 Szabad Föld

Az igazi demokrácia fokmérője a szabaddá tett gondolatmozgás, a demokráciának álcázott önkényuralom, amely a Ti mindenhatóságotokat testesíti meg, nem bírja a szabad kritika napfényét s ez a körülmény kényszerít arra, hogy egyelőre a "háttal mögül" intézzük a néhány őszinte magyar szót hozzátok.

Béke, stabil pénz, mindezek megrázó erejű problémái a magyar népnek, de van egy olyan kérdés is, amely már-már általános néplázadás kirobbanásáig feszíti a közhangulatot, ez pedig: a zsidókérdés. Ostobaság volna kendőzni a rideg tényállást, antiszemitizmus van az országban, lecsillapíthatatlan, napról napra dagadó antiszemitizmus.

És Ti, akik úgy néztek fel ötezer éves bölcsességekre, mint Napóleon a piramisokra, csodálatos érzéketlenséggel nem akarjátok észrevenni ennek az antiszemitizmusnak önmagatokban rejlő okait. Bámulatosan kerültek az önmagatokkal való szembenézést, a

legszerényebb önvizsgálatra sem vagytok hajlamosak, helyette azt mondjátok hogy elvadult, állatias faj vagyunk, gyógyíthatatlan barbárok, akik még nem értünk meg a demokrácia áldásaira. Ha körülnéztek a világon, azt kell látnotok, hogy mindenütt baj van veletek, de az önismeret bátorsága nem tartozik erényeitek közé.

Mert mi történt? Amikor megtértetek rettenetes sorsotok völgyeiből, legkisebb jelét sem mutattátok, hogy kálváriátok egyben a magábaszállás iskolája lett volna. Szenvedések pokla belső újjászületések forrása kellett volna legyen, új szövetségkötés annak a népnek fájdalmas sorsával, amelynek közösségébe élni visszatértetek.

És mit tettetek? Ahelyett hogy megkerestétek volna annak a magyarságnak a kezét, amelyet a fasiszta bestiálizmus szintén a szakadékba taszított, megrohantátok s hallatlan politikai korlátoltsággal úgyszólván kizárólagos birtokotokba vettétek az országot. A zsarnokság történetében egyedülálló színjátékot varázsoltatok elő: Ti, alig 200 ezernyi jövevény kisebbség uralmatok alá törtétek a kilencmilliónyi magyar őslakosságot! Megszálltátok az egész államhatalmat, s ahonnan a leglázább visszaélést gyakoroljátok, mindenekelőtt a politikai rendészetet vettétek birtokotokba. Az itt összesereglett s rendőrtisztekké transzformálódott derék borügynökök, bázongoristák s hasonszőrűek tartják rettegésben a magyarságot. Botor hatalomvágy és uniformisláz ejtett rabságba benneteket és nemcsak a sarki fűszeres kötött sarkantyút, de még bölcs rabbitok is szerzett egy tábornoki uniformist. Csodálkoztok hát, hogy antiszemitizmus van?

S akiknek rendőrezredesi gúnya nem jutott, azok rávetették magukat e szerencsétlen ország gazdasági életére. Bámulatos gyorsan újjáépítettétek magatokat. Ördögös gyorsasággal kisajátítottátok a legjobb lakásokat, ami jobb falat akad még az országban, az a ti asztalotokra varázsolódik, ami arany, valuta, érték maradt még az országban, az mind a Ti kezetekben halmozódik fel. Kihívó cinizmussal mentek el a magyar nép végtelen nyomora mellett, s azt mondjátok, hogy sokat szenvedtetek és jussotok van a farsanghoz, egy kis jóvátételhez. Arra nem gondoltok, hogy a harcterekre hurcolt magyarok százezrei pusztultak el, s arra sem gondoltok, hogy hány magyar hazafit gyötörtek halálra a nyilasok, akik közül nem egy éppen a Ti védelmekben áldozta életét. És arra sem emlékeztek már, hogy alig volt valamirevaló magyar család, aki halálos veszedelmek árán ne dugdosott, vagy valamiképp ne segített volna benneteket. És nézzétek az utcán kolduló hadifoglyainkat, rokkantjainkat és nézzétek éhes rongyos egész népünket, ők viselik és nem Ti e háború minden idegtépő böjtjét. De mi nem panaszkodhatunk, mert ma csak a Ti fájdalmatok divat. És csodálkoztok, hogy van antiszemitizmus?

Azt mondjátok, hogy a demokráciát véditek. De ez is csak áltató képmutatás, mert valójában a demokrácia s a velejáró szociális fejlődés nem a Ti ügyetek. Ti az elmúlt liberális világban mérhetetlenül meggyarapodtatok. Ez a demokrácia a magyar proletármilliók ügye, bízzátok csak ennek védelmét a múlt rendszerekben általatok is csak kihasznált munkás- és paraszttömegekre.

A magyarság józan többsége nem akar több Orgoványt és Kunmadarast. Keressük veletek a békés együttélés, vagy ha ez nem megy, a békés elválás útjait. Nemes haragtokban azt mondjátok, hogy nem vesztek részt az újjáépítésben, hanem kivándoroltok. Sajnos ezt az

ijesztgetést nem tudjuk komolyan venni, mert még egyetlen ország sem jelentkezett befogadásotokra. Kitelepülések nehéz nemzetközi probléma, amelynek megoldására ki tudja mikor fog sor kerülni. Egyetlen realitás, hogy egyelőre itt kell élnetek. De oly iszonytatóan provokatív a magatartások, ha gyorsan és önként nem csináltok egy alapos visszavonulást, megfékezhetetlen tömegfelkelésbe kergetitek az országot.

És mit kell tennetek? Szültetek ugyan valami megbékélési tanácsot, összefogdostatok néhány Parragi-féle műmagyart, akiknek eszük ágában sincs, hogy megmondják Nektek az igazat, aztán oldalatok felől ott vannak a Zsolt Béla féle szofisták, akiknek ínyük szintén nem szokott a becsületes önismeret és tárgyilagosság sós kenyéréhez. E jóltáplált farizeus zsidók és álhumánus lakáymagyarok sohse fognak itt semmiféle megbékélést valósággá tenni.

Mi ezek helyett a reális ítéletű a termelőmunkában becsületes kenyeret kereső zsidósághoz fordulunk azzal a kéréssel, hogy az elrugaszkodott zsidók észretérítésére haladéktalanul a legszélesebb körű propagandamunkába fogjon.

Alakítsátok meg mondjuk a "Józan eszű Zsidók Szövetségét" és szólítsatok fel minden exponált közállásban levő zsidót hogy a magyarsággal való megbékélés szent ügyéért állását önként és azonnal hagyja el. Magatok bélyegezzétek meg a tekergő, síber, munkakerülő fajtabelieket, Ti hirdessétek szüntelenül, hogy a ragadozás, az élősködés becstelen és hazaáruló dolog, amely méltán váltja ki a magyarság felháborodását. Ha itt akartok élni, végre számolnotok kell azzal, hogy az újjáépítés nem a kávéházakban s a mulatókban, hanem a gyárakban, a bányákban s a mezőkön folyik.

Nektek kell rámutatnotok, hogy amíg messze elkerülitek a nehezebb munkafajokat, addig mindig izzani fog az antiszemitizmus. Flancos, hivalkodó nőiteket intsétek szerénységre, s bárgyú, denunciáns hitsorsosaitoknak, akik hatalmi örületükben minduntalan az Andrássy út 60-nal fenyegetődznek, magatok tapasszátok be a száját. Dúsan élő zsidók sem restellik nap-mint nap elhalászni a külföld adományait, s vajon ehelyett nem volna e okosabb, ha versenyeznének abban, hogy bő falatjaitokat megosztanátok az éhségtől szédelgő magyar munkáscsaládokkal?

A politikai élet irányításában túlméretezett igényeiteket is le kell építenetek, mert több mint gyermeki naivitás, azt hinni, hogy sokáig fenntartható oly helyzet, amelyben a magyarság politikai irányításának jogát Ti bitorolhatjátok. A magyar munkásság magyar vezetőket akar és a Ti feladatotok, hogy e tekintetben a pártzsidókat is józanabb belátásra eszméltessétek. Hát ezek volnának a megbékélés útjai.

Értelmes, Becsületes, Magyar Zsidók!

Bármily kevesen vagytok, Nektek kell elindítanotok a tisztulás folyamatát! Hatalmas, az egész zsidó magatartást átforgató munkához kell fognotok. Bármily nehéz feladat ez, vállalnotok kell, ha békés nyugalomban akartok élni, ha azt akarjátok, hogy végképp lecsillapodjék a magatartások által kiváltott vészes indulatok.

Ezt izeni nektek a magyar nép.

Baráti üdvözlettel:

Albisi Kézdi Csongor
